

Men en ting er, hvad regeringen gør, noget andet er, hvad oppositionen gør, når de skal lave det, som de har talt meget om, og som vi også diskuterede sidste år i den her debat, nemlig vigtigheden af at kvinder bliver prioriteret også i det politiske system, hvor jeg blev spurgt om, hvad vi havde tænkt os at gøre i den forbindelse. Der leverer vi nu varen. Jeg må nu bare sige, at de partier, der kan levere varen, gør det ikke.

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Mette Frederiksen som ordfører:

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, det kan være vigtigt i debatten, vi har i dag om ligestillingen, endnu en gang at slå fast, at et mere ligestillet Danmark og et mere ligestillet Europa og et mere ligestillet globalt samfund giver flere muligheder, ikke kun for kvinder, som er den gruppe, vi traditionelt har fokuseret på, når vi diskuterer ligestilling.

Det er sjovere at være mand i et samfund, hvor man har ligeværdig adgang til sine børn og til at være far på fuld tid. Det er alt andet lige mere givtigt at være mand i et samfund, hvor man ikke er eneforsørger og står med hele forpligtelsen over for sin familie alene. Det er alt andet lige sjovere at være barn i en familie og i et samfund, hvor man ikke kun har en forælder på fuld tid, men hvor man har to forældre.

Ligeledes bliver vort samfund rigere af mere ligestilling, fordi der er ressourcer, der slippes fri, og fordi der er muligheder, der pludselig åbner sig. Selv om de fleste af os ser ligestilling som den mest naturlige relation mellem mænd og kvinder, og selv om alle kan blive enige om, at vi på et meget overordnet plan har lige muligheder, hvad enten vi er kvinder eller mænd, piger eller drenge, så har vi ikke ligestilling i Danmark.

Diskussionen tidligere i dag påviste jo til fulde, at mænd har færre rettigheder end kvinder i forbindelse med barsel. Vi ved også, at kvinder sparer markant mindre op til deres alderdom, fordi kvinder er kortere tid på arbejdsmarkedet på grund af barsel og på grund af deltid, og fordi de tjener mindre, fordi vi ikke har ligeløn i Danmark.

Vi ved også, at der er langt færre kvindelige forskere, end der er mandlige. Vi ved også, at mænd har en markant dårligere gennemsnitslevialder, end kvinder har det. De dør før kvinder og er i øvrigt langt mere selvmordstruede, end kvinder er. Vi ved også, at der handles med

mennesker i et omfang, så man skulle tro, at slavetiden stadig fandtes. Men det gør den ikke. Så når der handles med mennesker i dag, så er det for at fylde op i sultne sexindustrier verden rundt – også i Danmark. Antallet af prostituerede i Danmark er eksploderet, og en stor del af dem er udenlandske kvinder, der lever under ganske, ganske frygtelige vilkår.

Vi ved også, at mænd har langt sværere ved at opnå forældremyndighed efter en skilsmisse. Vi ved også, at der er færre kvindelige borgmestre, end der er mandlige, ligesom der er færre kvindelige ministre, folketingsmedlemmer, ledere og bestyrelsesmedlemmer i den tungere del af erhvervslivet osv. Der er masser af eksempler at tage fat på. I det hele taget er der masser at tage fat på.

Sagt med andre ord har vi ikke ligestilling i Danmark, og det er det, der bør være udgangspunktet også for diskussionen i dag. Vi får kun et mere ligestillet samfund, hvis vi tør gøre op med myten om, at ligestilling allerede er opnået, for det er den ikke. Og det er ikke småting, der står tilbage på den politiske dagsorden.

Samtidig bliver alle parter ikke mindst vores regering nødt til at vedkende sig det nødvendige politiske ansvar. Ligestilling hverken for kvinder eller for mænd kommer af sig selv, derfor er det også dybt problematisk, når regeringen, i det omfang den gør det, lægger op til, at ligestillingsspørgsmål i al væsentlighed blot skal privatiseres. Ligestilling er altså noget, man må klare i de små hjem hos den enkelte kvinde og hos den enkelte mand.

Lad os nu tage det nødvendige politiske ansvar, i parentes bemærket som EU gør det. Ligestilling er jo lige præcis et af de områder, hvor vi har vundet ganske meget ved at være medlem af EU. Det er ikke nok med valgfrihed og formelle valgmuligheder, hvis den virkelige verden ser helt anderledes ud.

Kl. 15.55

Denne her redegørelse, vi skal diskutere i dag, er i vores øjne ikke udtryk for den nødvendige politiske prioritering. Når man læser redegørelsen igennem, er det slående, hvor mange arbejdsgrupper, indsamling af erfaringer og bløde målsætninger der opsættes. Der er rigtig mange ord, og der er rigtig mange sympatiske ord, men det er bare ikke nok, for der er for få konkrete forslag, og der mangler en reel politisk stillingtagen.

Siden regeringen tiltrådte er der sket en række markante forringelser på ligestillingsområ-